

faa ved ikke at indsætte dette Ord maasse afværgen, at en Række ondskabsfulde Handlinger fra en Nabos Side overfor en anden finder Sted. *Udsig.*

Udsig. Ja, det er det samme Punkt, som jeg vilde gjøre et Par Bemærkninger om. Jeg kan ikke negte, at jeg i Modfætning til Udvalget og til, hvad der af flere ærede Medlemmer er anført, vil indlægge et lille Ord for, at dette Ord „forsællig“ bliver udeladt. Det er navnlig af Hensyn til Domstolene, at jeg ønsker det, idet jeg tror, at det er uheldigt at give Bestemmelser, med Hensyn til hvilke Domstolene ville være i Uklarhed om, hvad de egentlig skulde gjøre med dem, og om hvorvidt de overhovedet have Noget at betyde; men det tror jeg vil blive Tilfældet, naar dette Ord „forsællig“ kommer ind. Jeg kan nemlig ikke Andet end i det Hele taget være enig med, hvad der herom blev ytret af det ærede Medlem for 3die Krebs (Tobiesen). Det forekommer mig klart, at, naar dette Ord „forsællig“ kommer ind paa det paa det Sted, hvor det er foreslaaet, da maa enhver Domstol, der skal anvende denne Bestemmelse, kræve et særligt Bevis for en saadan Forsællighed; men Følgen deraf vil være, at denne Bestemmelse aldrig kan blive anvendt; thi det vil da være en fortræffelig Undskyldningsgrund for Bedkommende at sige: „Jeg har gjort det af Skjodesløshed“; saa har han ikke gjort det forsællig og maa altsaa fritvindes. Men en Bestemmelse, som siger, at man skal være fri for Straf, naar man har gjort det og det af Skjodesløshed, synes mig ikke at være heldig, og derfor skal man ikke sætte en saadan Bestemmelse ind i Loven. Lader man derimod § 9 blive staaende, som den nu staar, og altsaa udelader dette Ord „forsællig“, saa tror jeg, man tager overmaade meget feil, naar man mener, at det vil blive en absolut nødvendig Følge deraf, at den Paaagjældende vil blive straffet i ethvert Tilfælde, hvor det blotte Faktum, at en Tøring har fundet Sted, foreligger. Nei, det ligger i hele vor Straffelovgivnings Grundsætninger, at, hvis han virkelig kan oplyse — ikke bevise, men blot oplyse paa en saadan Maade, at det af Dommeren maa findes antageligt — at

det er ham utilregneligt, at han har tøret paa det og det Sted og da navnlig paa et Sted, hvor der har været gode Grunde for ham til ikke nøiagtig at kjende Grændsen mellem hans og Naboen's Mark, saa vil der finde en Frifindelse Sted til Trods for den Skikkelse, som § 9 nu har. Dette følger af vor Lovgivnings almindelige Grundsætninger, og naar det er Tilfældet, saa forekommer det mig, at Alt, hvad der er søgt opnaaet fra den modsatte Side, ogsaa maa være opnaaet. — Jeg skal endnu tilføie en Bemærkning med Hensyn til en Yttring, der kom fra et æret Medlem (Schøler) om det Tilfælde, hvor en Dreng eller et Barn havde begaaet en Forseelse i den omtalte Henseende. Jeg tror, at det er en stor Feil, naar man mener, at i Kraft af Bestemmelsen i § 9, skulde Husbonden uden videre kunne straffes for en Forseelse fra Bogterens Side; det kan han paa ingen Maade. Den, der skal straffes efter Paragrafens Bestemmelser, er selve Bogteren og ingen Anden, medmindre det kan oplyses, at Husbonden har befalet ham at handle paa den Maade, han har gjort; ellers kan man ikke anvende Straffeloven paa Andre end den, der har udført den ulovlige Handling, saa at Betænkkeligheden i den Retning ikke har nogen Grund. Jeg kan ikke negte, at ifølge det Anførte forekommer det mig, at det vil være fuldstændig i sin Orden at udelade „forsællig“ allevegne baade i det Afsnit af Loven, der nu er under Forhandling og i det følgende.

Nasmusen: Jeg tør ikke unnlade at sige et Par Ord om Forslaget, efter at det er omtalt af saa mange Jurister, og jeg vil da søge at tage Sagen simpelt og ligefremt, saaledes som den stiller sig til Hverdagsbrug, saa at vi ikke faae for mange juridiske Rundskaber ind i dette simple Forhold. Sagen er ganske simpelt den, at vi Forbrugere ere overbeviste om, at vi ved Hjælp af Optagelsesretten kunne holde fuldstændig Fred paa vor Eiendom, med mindre der er Noget, som forsællig begaar Overtrædelser, og saa siger jeg, at, indtil det er kommet saa vidt, at man er overbevist om og kan føre Bevis for Dyrigheden for, at det er en forsællig Lovovertrædelse, der har fundet